

Sygn. akt II Ka 544/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2022 r.

sprawy **D. T.**

oskarżonego z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 16 maja 2022 r. sygn. akt II K 33/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego D. T. na rzecz Skarbu Państwa 360 złotych opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 544/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie II Wydział Karny z dnia 16 maja 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 33/21, w części dotyczącej oskarżonego D. T.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	----	----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-----	-----	----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk polegającą na nieobiektywnym badaniu dowodów, nie uwzględniającym okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, wyciąganiu wniosków na podstawie tylko części materiału dowodowego, pomijając wszelkie kwestie, które budzą uzasadnione wątpliwości i nie pasują do przyjętej przez Sąd wersji zdarzenia, ocenie dowodów nie tylko sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania, ale i doświadczenia życiowego, polegające na:</p> <p>a) uznaniu za wiarygodne wyjaśnień R. B. dotyczących D. T., mimo iż są one niekonsekwentne, nielogiczne, sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a nadto w sytuacji, gdy nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym;</p> <p>b) uznaniu za wiarygodne depozycji składanych przez M. Z. (1) w postępowaniu przygotowawczym,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>mimo że zmienił ich treść w postępowaniu przed Sądem I instancji;</p> <p>c) uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego D. T., mimo iż są one konsekwentne, logiczne i spójne;</p> <p>konsekwencją, którego to uchybienia był błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia wyrażający się w uznaniu, że oskarżony D. T. dopuścił się zarzucanego mu czynu, mimo że materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na przypisanie mu sprawstwa tego przestępstwa.</p> <p>II. Obraza przepisów prawa materialnego polegająca na przypisaniu D. T. przestępstwa z art. 291 § 1 kk, mimo że z uzasadnienia wyroku wynika, że Sąd I instancji dopatruje się świadomości oskarżonego co do faktu uzyskania przedmiotów za pomocą przestępstwa w okolicznościach zdarzenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty wywiedzione przez skarżącego w apelacji okazały się niezasadne.</p> <p>Analiza zarówno uzasadnienia zaskarżonego wyroku, jak również zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy spełnieniu wskazań i wymogów zawartych w art. 7 kpk.</p>		

Postawiony zarzut obrazy prawa procesowego na gruncie niniejszej apelacji należy rozpoznać z postawionym łącznie zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Skarżący kwestionuje dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodu z wyjaśnień: R. B. i M. Z. (2), na podstawie których ustalono, że oskarżony D. T. popełnił zarzucane mu przestępstwo.

Z wyjaśnień złożonych przez R. B. w postępowaniu przygotowawczym, wynika, że razem z M. Z. (1) pojechali do U. i rzeczy pozostawili w busie u osoby, która została nazwana (...). Słusznie w ocenie Sądu wyjaśnienia te są spójnie i konsekwentne, R. B. nie znał osobiście osoby, której nastąpiło przekazanie rzeczy, słyszał jedynie, że był on nazwany (...). R. B. jako współoskarżony w tej sprawie nie miał obowiązku składania wyjaśnień w postępowaniu sądowym, zatem zostały ujawnione jego wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Z kolei z zeznań M. Z. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że pamięta przebieg zdarzenia z 2017 r., które było objęte aktem oskarżenia, wynika, że zadzwonił do kolegi D. P. i przekazał mu maszyny. Następnie składając zeznania jako świadek w postępowaniu sądowym M. Z. (1) zeznał, że pan T. nie ma z tą sprawą nic wspólnego, ponieważ nie wiedział, że przekazane mu rzeczy pochodzą z kradzieży, po odczytaniu wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że D. P. to D. T., że nazwa (...) to pseudonim. W ocenie Sądu, zeznania złożone przez M. Z. (1) w postępowaniu sądowym, w którym to zmienił

uprzednio złożone wyjaśnienia nie mają istotnego znaczenia w sprawie. Świadek umniejsza rolę oskarżonego D. T. wskazując, że nie był świadomy, że rzeczy pochodzą z kradzieży, jednakże konkretnie wskazywał na osobę, której zostały przekazane przedmioty pochodzące z kradzieży, sam fakt posłużenia się pseudonimem nie może dyskwalifikować tych deponycji. Kwestionowanie przez skarżącego oceny tych dowodów sprowadza się do przyjętej linii obrony oskarżonego, który nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego czynu. Sąd I instancji wydając wyrok dokonał oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, która skutkowałą przypisaniem D. T. zarzucanego czynu. Zgodnie z poglądem prezentowanym przez orzecznictwo, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2022 r., II AKa 224/21). Z uzasadnienia wyroku Sądu I instancji wynika, w jakiej części i z jakich powodów Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia R. B. i zeznania M. Z. (1), w jakiej części oraz z jakich powodów nie przyznał im waloru wiarygodności. Wobec powyższego, w ocenie Sądu odwoławczego nie doszło przez Sąd meriti do naruszenia

zasady dokonania swobodnej oceny dowodów.

Zgodnie z treścią art. 7 kpk organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Oznacza to, że każdorazowo Sąd czy też organ prowadzący postępowanie przygotowawcze dokonuje całościowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, która to ocena nie może być oceną dowolną. Ta ocena zebranych w sprawie dowodów ma miejsce w pisemnym uzasadnieniu Sądu meriti, w którym to Sąd wskazuje z jakich powodów i na jakiej podstawie zostały poczynione ustalenia faktyczne, które dowody i z jakich powodów Sąd uznał za niewiarygodne. Dopiero wykazanie braku takiej analizy bądź też sytuacji, gdy dokonana analiza będzie błędna z zasadami logiki lub doświadczenia życiowego może prowadzić do naruszenia zasady określonej w art. 7 kpk.

Wskazać również należy, że skarżący stawia zarzut obrazy przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia, która to miała skutkować błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które to mogło mieć wpływ na jego treść, przy jednoczesnym postawieniu zarzutu obrazy prawa materialnego. Podkreślenia wymaga fakt, iż z ugruntowaną od wielu lat linią orzecniczą prezentowaną przez Sąd Najwyższy nie można jednocześnie stawiać zarzutu obrazy prawa materialnego, jak również prawa

procesowego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie V KKN 214/01: z obrazą prawa materialnego mamy do czynienia wówczas, gdy do ustalonego stanu faktycznego została zastosowana nieprawidłowa subsumcja prawna (tj. sąd zastosował niewłaściwą kwalifikację prawną lub też nie zastosował przepisu, który winien był zastosować) bądź też sąd dokonał wadliwej wykładni zastosowanego prawa. Należy zatem porównywać treść zastosowanego przepisu prawa z ustalonym przez sąd stanem. Jeżeli nawet sąd błędnie ustalił stan faktyczny i do tak ustalonego stanu zastosował przepis, który - przy prawidłowych ustaleniach - miałby zastosowanie, to zarzut naruszenia prawa materialnego jest bezpodstawny. W takiej sytuacji prawidłowy jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia (art. 438 pkt 3 kpk). Konkludując, stawiając zarzut obrazu prawa materialnego, który jest samodzielnym zarzutem apelacyjnym, strona nie może podnosić co do tego samego czynu innych zarzutów, ponieważ stawiając zarzut naruszenia prawa materialnego skarżący akceptuje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2022 r., I KK 42/22).

W ocenie skarżącego zarzut obrazu prawa materialnego w przedmiotowej sprawie zachodzi, ponieważ na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych oskarżonemu D. T. przypisano popełnienie przestępstwa z art. 291 § 1 kk. Jak to już zostało wskazane wyżej, zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego, wyrażonym chociażby

w wyroku z dnia 8 lutego 2022 r., w sprawie III KK 22/22: obraza prawa materialnego ma miejsce wtedy, gdy stan faktyczny został w zaskarżonym orzeczeniu prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu prawa materialnego. Innymi słowy, gdy istnieje niezgodność między subsumpcją, a prawidłowo ustaloną przez sąd podstawą faktyczną orzeczenia. Przy zarzucie rażącego naruszenia prawa materialnego należy zatem "porównać" treść zastosowanego, w realiach sprawy, przepisu prawa materialnego z ustalonym przez sąd stanem faktycznym. W realiach przedmiotowej sprawy ten zarzut należy rozumieć jako błąd w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji polegający na przypisaniu oskarżonemu zarzucanego czynu, zatem Sąd II instancji nie będzie czynił dalszych rozważań co do tego zarzutu.

Za popełnieniem przez oskarżonego przypisanego mu czynu świadczą przeprowadzone w sprawie dowody oraz ustalony na ich podstawie stan faktyczny. W ocenie Sądu odwoławczego oskarżony swoim zachowaniem popełnił przestępstwo tzw. paserstwa, o czym świadczą okoliczności nabycia przez oskarżonego przedmiotów pochodzących z paserstwa. Z zeznań świadka M. Z. (1) wynika, że zadzwonił po oskarżonego późną porą z prośbą o zabranie maszyn, które znajdowały się w krzakach oraz dostał „obietnicę” rozliczenia się ze świadkiem, gdy ten otrzyma pieniądze. Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że D. T. mógł i powinien przewidzieć, że M. Z. (1) i R. B. weszli w posiadanie tych rzeczy w sposób nielegalny, że pochodzą one z przestępstwa. Na podstawie

<p>tak ustalonego stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że oskarżony działał co najmniej w zamiarze ewentualnym, że nabył pochodzące z kradzieży mienie, wiedząc o tym, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>I. Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu;</p> <p>II. Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;</p> <p>III. Ewentualnie o wymierzenie niższej kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec bezzasadności zarzutów wywiedzionych przez skarżącego i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 16 maja 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 33/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutów wywiedzionych przez skarżącego i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, uznając, że w sprawie nie zachodzą podstawy do zwolnienia oskarżonego D. T. od ich zapłaty.</p> <p>Na koszty postępowania składają się kwota 360 zł opłaty za II instancję oraz kwota 20 zł tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym.</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	adw. M. F. - obrońca oskarżonego D. T.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sadu Rejonowego w Garwolinie II Wydział Karny z dnia 16 maja 2022 r., wydany w sprawie o sygn. akt II K 31/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana